

Uit het nieuws 31-07-2012

Door: Franklin ter Horst

Europa: “Hezbollah is geen terreurorganisatie”

Brussel heeft het verzoek van de Israëlische minister van Buitenlandse zaken Avigdor Lieberman afgewezen om de Shi'itische terreurbeweging Hezbollah in Libanon op de lijst van terreurorganisaties te plaatsen. De EU noemt: “[Hezbollah geen terreurorganisatie](#)” maar een politieke partij omdat ze deel uitmaakt van de Libanese regering. Het verzoek van Lieberman werd gedaan na de aanslag op 18 juli 2012 op een bus met circa veertig Israëlische jongeren waarbij zes doden en 32 gewonden vielen. Onder de doden bevond zich ook de chauffeur van de bus. De jongeren waren onderweg naar het vakantieoord Sunny Beach bij de Bulgaarse badplaats Boergas aan de Zwarte Zee. Bulgarije is een populaire vakantiebestemming voor Israëliërs. Getuigen vertelden aan de Israëlische zender Channel 2TV dat zij een man in de bus hadden zien stappen die zich vervolgens opblies. Amerikaanse en Israëlische inlichtingendiensten zijn er zeker van dat Hezbollah

voor deze aanslag verantwoordelijk is. Israëls premier Benjamin Netanyahu wees erop dat de aanslag gelijkenissen vertoont met eerdere aanslagen in [India](#), [Thailand](#), Kenia en Cyprus. Zoals bekend fungeert Hezbollah al jaren als terreurcel voor de ayatollahs in Iran.

Zie hier waar de moorddadige religieusfascistische terreurbeweging, fan van is

Hezbollah is verantwoordelijk voor een hele serie terreuraanslagen en ontvoeringen van Westerlingen in Libanon, inclusief Amerikanen in de tachtiger jaren. Bij een zelfmoordaanslag met een vrachtwagen vol explosieven op een barak van Amerikaanse mariniers in Beiroet, kwamen in 1983, 241 mariniers om het leven. Hezbollah was eveneens verantwoordelijk voor de aanslag op de [Israëlische ambassade in Argentinië in 1992](#) waarbij 29 doden vielen en voor de aanslag in 1994 op een joods centrum eveneens in Argentinië waarbij 95 doden vielen. Ook zijn leden van Hezbollah schuldig bevonden voor de moord op [Rafiq Hariri](#), de voormalige premier van Libanon. Hariri kwam samen met 21 anderen om het leven bij een enorme bomaanslag op 14 februari 2005 in het centrum van Beiroet. Cellen van Hezbollah opereren in Europa, Afrika, Zuid-Amerika en Noord-Amerika. Het Israëlische nieuwsagentschap [Arutz-7](#) publiceerde na de aanslag in Bulgarije een lijst van door Hezbollah gepleegde terreuraanslagen.

Op 12 juli 2006 vermoorde de “Partij van Allah” acht Israëlische militairen en ontvoerde twee anderen. De Israëlische regering besloot daarop hard te reageren met [aanvallen op Hezbollah stellingen](#) in het zuiden van Libanon. In de hoop dat Israël burgerslachtoffers zou maken, om zodoende een veroordeling van de wereldgemeenschap af te dwingen, werden vrouwen, kinderen en zelfs baby's als menselijke schilden ingezet. Ook blokkeerden ze voedseltransporten en medicijnen naar dorpen in Libanon. Tijdens deze oorlog kreeg Israël een regen van raketten te verduren op dorpen in het noorden van het land.

Na de oorlog van 2006 is Hezbollah volledig in strijd met [VN resolutie 1701](#), begonnen aan de opbouw van maar liefst 300 illegale wapenarsenalen waarvan een groot aantal in bewoonde gebieden. Onder deze wapens bevinden naar schatting 45.000 raketten met de bedoeling deze t.z.t op Israël af te vuren. De opbouw van dit wapenarsenaal is gebeurd onder de ogen van [Unifil](#) en met medeweten van de wereldleiders waaronder de anti-Israël klik in Brussel. Hezbollah is niets anders dan een moorddadige religieusfascistische terreurbeweging. Ze verheerlijken totalitair leiderschap en begeistigen de massa met parades, wapens, vlaggen en kreten dat ze Israël van de wereldkaart willen verwijderen. De Shi'itische bendeleider Hassan Nasrallah dreigt bij herhaling Israël te vernietigen, maar volgens de Europese slippendragers van de oliedictaturen in het Midden-Oosten is: "Hezbollah geen terreurbeweging". Daar zou volgens de Cypriotische minister van Buitenlandse zaken Erato Kozakou-Marcoullis, wiens land op dit moment raadsvoorzitter is van de EU, in Brussel geen consensus over bestaan.

In Israël bestond er hoop dat de EU het Amerikaanse voorbeeld zou volgen en Hezbollah zou classificeren als terroristische organisatie. Marcoullis zei het verzoek van Lieberman niet te begrijpen: 'Hezbollah is een politieke partij in Libanon, die ook charitatieve organisaties onderhoudt', zei ze als reden voor de afwijzing van het verzoek. **De EU zou volgens mevr. Marcoullis: 'Hezbollah als een terroristische organisatie classificeren, indien daar tastbare bewijzen voor zouden zijn'!**

Uit het nieuws 26-07-2012

Door: Franklin ter Horst

'George W. Bush en consorten beschuldigd van oorlogsmisdaden'

Voormalig Amerikaans president [George W. Bush](#) en een aantal van zijn medewerkers waaronder, vicepresident Richard Cheney en minister van defensie Donald Rumsfeld, zijn begin mei 2012 door het Kuala Lumpur War Crimes Tribunal in afwezigheid van oorlogsmisdaden beschuldigd.

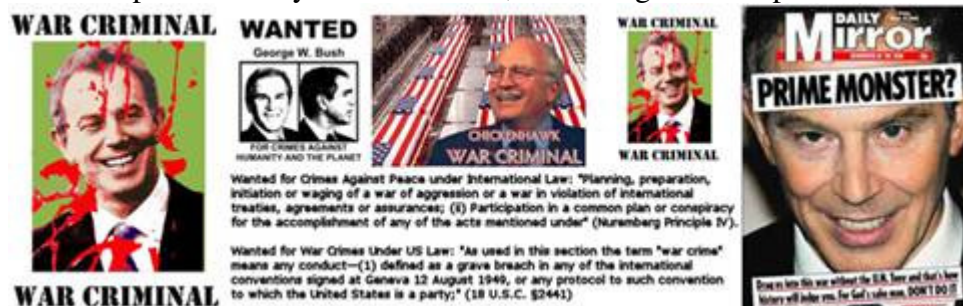
George W. Bush beschuldigd van oorlogsmisdaden

Uit de beschuldigingen blijkt dat er sprake is geweest van afschuwelijke martelingen van krijgsgevangenen in gevangenissen in Bagram (Afghanistan) en in Abu Gharib (Irak). Alle beslissingen kwamen rechtstreeks van Bush, Cheney en Rumsfeld. Zij werkten nauw samen met legercommandanten en de CIA in wat zij noemden: "The War on terror" in Irak en Afghanistan.

Het Kuala Lumpur Tribunaal haalde bepalingen aan van het Internationale Militaire [Tribunaal van Neurenberg](#), waar kort na de Tweede Wereldoorlog de kopstukken van het Naziregime werden veroordeeld. Artikel 6 van het Neurenbergse Handvest stelt dat 'leiders, organisatoren, aanstichters en medeplichtigen, die deel uitmaken van plannen of de uitvoering van deze plannen of deel uit maken van een samenzwering om oorlogsmisdaden te begaan, verantwoordelijk zijn voor alle misdaden die zijn

begaan.'Deze artikelen uit het Neurenbergse Charter zijn algemeen geaccepteerd als internationaal recht door de Verenigde Naties. De oorlogsmisdaden van Bush en consorten vallen dus onder het internationale recht.

Hoewel het Kuala Lumpur Tribunaal geen rechtsmacht heeft en geen juridische dwangmaatregelen kan nemen, heeft het Tribunaal wel een voorzet gegeven om Bush en de zijnen voor het gerecht te slepen. Andere organisaties willen mede-samenzweerder, de Britse ex-premier Tony Blair eveneens, voor het gerecht slepen.

Tony Blair was als premier van Groot-Brittannië van 1997 tot 2007 een van de [grootste](#)

[voorstanders](#) van de oorlog in Irak. Volgens de onafhankelijke website [icasualties.org](#) zijn 179 Britten in Irak omgekomen iets wat Blair bijzonder kwalijk wordt genomen. Daarnaast wordt Blair ervan beschuldigd mede verantwoordelijk te zijn voor de honderdduizenden doden in Irak en dat hij voor deze misdaden voor een oorlogstribunaal zou moeten verschijnen. Blair zegt geen spijt te hebben van de Brits-Amerikaanse aanval op het Irak van Saddam Hussein in 2003. "Ik kan geen spijt hebben van het besluit de oorlog te beginnen", [schrijft Blair](#) "Wat ik wel kan zeggen is dat ik nooit had verwacht wat voor nachtmerrie het zou worden".

Het Tribunaal sprak de hoop uit dat de getuigen in de nabije toekomst de zaak aan het Internationale Strafhof in Den Haag kunnen voorleggen alsook bij de Verenigde Naties en de Veiligheidsraad, zodat het vonnis van het Kuala Lumpur Tribunaal meegenomen kan worden in een eindoordeel. Verder wil het Kuala Lumpur Tribunaal dat er zoveel mogelijk internationale bekendheid wordt gegeven aan de uitspraak omdat de misdaden van ongekende omvang zijn.

De oorlog in Irak heeft [4486 Amerikanen militairen](#) het leven gekost. Daarnaast vielen er 32.226 gewonden. Wat betreft het aantal slachtoffers aan Iraakse kant liggen de schattingen op ruim [1 miljoen doden](#) en honderdduizenden verminkten ten gevolge van de Amerikaanse bezetting. Daarnaast zijn er tot op heden ruim 100.000 doden te betreuren vanwege slachtpartijen ten gevolge van elkaar bestrijdende Soenitische en Shi'itische moslim groeperingen en diverse terreurgroepen.

Tariq Aziz, Saddams voormalige minister van Buitenlandse zaken [zei in december 2011](#): "Er is niets meer over van ons welvarende Irak. Alles wat Saddam Hoessein heeft opgebouwd is verwoest. Er zijn meer zieken en hongerigen dan ooit tevoren. Velen hebben geen werk en ieder dag vallen er doden. Irak is het slachtoffer van Amerika en Groot-Brittannië. Zij hebben ons land vermoord".

Uit het nieuws 21-07-2012

Door: Franklin ter Horst

Abu Mazen dreigt met nieuwe intifada

Abu Mazen (Mahmoud Abbas) de 'gematigde' leider van het Fatah/PLO terreurbewind in Ramallah [heeft bedreigd met een 3^e intifada](#) wanneer Israël nog langer weigert al het land 'terug te geven dat het in de Zesdaagse oorlog in 1967 heeft veroverd'. Voor de goede orde: "Israël heeft dat land niet op Palestijnen veroverd, maar op Jordanië dat de gebieden Samaria, Judea en het oostelijke deel van Jeruzalem, tussen 1948 en 1967 bezet heeft gehouden. Bovendien is er geen sprake van verovering maar van *herovering* van het 3000 jaar aloude thuisland. Mazen eist dat Israël een Palestijnse staat accepteert in dit gebied met Jeruzalem als hoofdstad. Daarnaast wil hij dat er werk wordt gemaakt van het toelaten van alle '[vluchtelingen](#)' die in 1948 het land zijn ontvlucht.

De eisen zijn weer dezelfde als die van vliegtuigkaper en terreurmiljardair Jasser Arafat die na het mislukken van het Camp David overleg in juni 2000, de opdracht gaf tot de 2^e intifada. Tijdens dit overleg bood de toenmalige Israëlische regering onder leiding van Ehud Barak, de huidige minister van Defensie, Arafat een eigen staat aan in de Gazastrook en op maar liefst 95% van Israëls aloude thuisland. Daarnaast bleek Israël bereid zowel het oostelijk deel van Jeruzalem als ook de Tempelberg op te geven. Het leger zou uit Samaria en Judea vertrekken, met uitzondering van een klein aantal strategisch gelegen dorpen w.o. Ariël en Ma'ale Adomien. Barak kwam Arafat verder tegemoet dan al zijn voorgangers bij elkaar-inclusief Rabin en Peres.

Camp David juni 2000: Ehud Barak –Bill Clinton en Jasser Arafat

Daarmee werden de belangrijkste eisen van Arafat ingewilligd. Maar Arafat zei nee omdat hij weigerde van het zogenaamde recht op terugkeer van 'Palestijnse' vluchtelingen naar het huidige Israël af te zien. Arafat liet heel bewust de top [mislukken](#) want hij was niet naar Camp David gekomen om tot een akkoord met Israël te komen, wat vanaf het allereerste begin zijn strategie was. Hij was alleen maar gekomen om Bill Clinton te behagen en de rest van de wereld zijn zogenaamde 'goede wil' te tonen.

De dag na Camp David riep Arafat alweer dat het bezit van Jeruzalem desnoods met geweld bereikt diende te worden en dreigde hij met het uitroepen van een nieuwe opstand. Ter voorbereiding hiervan werden de 'Palestijnen' die onder zijn gezag vielen, via de media en moskeeën opgehitst tot het aangaan van een gewelddadige confrontatie met Israël. Tijdens islamitische gebedsdiensten werd dit vuurtje nog eens flink opgestookt waardoor de zaak volledig escaleerde. "Revolutie tot de overwinning" galmde het door de straten en oorlog aan de zionistische bezetter. De gewelddadigheden begonnen nadat Arafat de leugen verspreidde dat de voormalige Israëlische premier Ariel Sjaron tijdens diens bezoek aan de Tempelberg op 28 september 2000, de eerste steen zou hebben gelegd voor de bouw van de Derde Tempel. Dit bezoek was notabene van tevoren met Arafat overlegd. Na Arafats leugen raakte de wereld in rep en roer en haastten

wereldleiders en de internationale media zich Sjarons bezoek te veroordelen als een ernstige provocatie.

Geheel volgens planning gaf Arafat het startsein tot het plegen van [zelfmoordaanslagen](#) en andere vormen van terreur op onschuldige Israëliische burgers. Meer dan 1500 Israëliisch werden gedood in de jaren die volgden waaronder voor het merendeel onschuldige burgers.

De geschiedenis herhaalt zich want Mazen heeft net als Arafat, nooit serieus interesse getoond om tot een vredesakkoord met Israël te komen. Hij heeft bijvoorbeeld nooit gereageerd op het verregaande aanbod van [Ehud Olmert](#) op een eigen Palestijnse staat.

27 april 2009 toonde Mazen een kaart van “hun” [Palestina aan pers en publiek](#) . Israël is op deze kaart nergens meer te bespeuren. Deze provocatie volgde nadat hij enkele minuten eerder andermaal het bestaansrecht van Israël als Joodse staat had verworpen.

Het Fatah/PLO bewind is vandaag drukdoende de kinderen d.m.v. haatprogramma's op de televisie, in kranten en op scholen, op te hitsen voor een volgend gewelddadig optreden. De pers staat vol met haatverwekkende berichten over het Joodse volk. Kinderen leren dat het 'Heilige Land Palestina' etnisch moet worden gezuiverd en schoolboeken leggen er de nadruk op dat aan de strijd tegen Israël geen einde zal komen, totdat Israël zal zijn vernietigd. Dat ze daarbij het leven te verliezen wordt uitgelegd als een prijzenswaardige daad die zich loont.

Uit het nieuws 17-07-2012

Door: Franklin ter Horst

Dit artikel is met toestemming overgenomen van Persbureau Het KNP Lienden.

Facebook, slippendrager van de CIA

De Amerikaanse inlichtingendienst CIA heeft een eigen afdeling die social media als Twitter, Hyves en Facebook doorspint op interessante, ondermijnende en staatsgevaarlijke berichten. Volgens sommige onderzoekers worden er vijf miljoen tweets per dag gecontroleerd. [Wayne Madsen](#), onderzoeksjournalist en expert op het gebied van Amerikaanse inlichtingendiensten zegt dat mensen die intensief gebruik maken van social media in feite de CIA een handje helpen met het verkrijgen van informatie. Via allerlei tweets kan de CIA het IP-adres achterhalen en daarmee de persoon die de berichten op Twitter heeft gezet. Madsen sprak onlangs voor de Russische televisie: “Als de geheime diensten één persoon in de gaten willen houden, zien ze tegelijkertijd wie alle contacten

zijn van deze persoon. Via relationele databases die volgens bepaalde algoritmes te werk gaan, komen de diensten erachter hoe het netwerk van de betreffende persoon eruit ziet, hoe hij of zij denkt en wat voor godsdienstige denkbeelden hij of zij heeft.

Big Brother CIA

Mensen kiezen er vrijwillig voor om hun hele hebben en houden op social media te zetten, zodat de autoriteiten dit kunnen zien. Volgens Madsen komt dat doordat mensen tegenwoordig geen enkel besef van privacy meer hebben. “De beste manier om je hiervan te onttrekken is gewoon niet mee te doen met allerlei social network sites.” Met name een network site als 'Linked-In' is zeer interessant voor de CIA, omdat hier voornamelijk hoger geschoolden, zakenmensen en bedrijven zich laten registreren. Het gaat hier dan om 'open source collection'. Volgens Madsen is het gevaarlijkste aspect van social media het feit dat mensen zich uiten over politieke acties waar ze aan mee willen doen. Als ze dat doen komen ze op lijsten of in de databases van de FBI en de CIA terecht, zonder dat ze zich daarvan bewust zijn. En deze informatie kan later weer tegen hen gebruikt worden. “De eerst volgende keer als ze op een vliegveld komen, zullen ze ter zijde genomen worden als zijnde een veiligheidsrisico, omdat de regering bepaald heeft wie een dreiging vormt en wie niet. Dat bepalen die mensen niet, dat bepaalt de regering”.

Wat mensen in hun achteloosheid op het internet zetten, grenst aan het onwaarschijnlijke. Elk intiem detail over het dagelijkse leven wordt met duizenden gedeeld. Foto's, politieke voorkeuren, opleidingen, ziektegeschiedenissen, eerdere banen, hobby's, lidmaatschappen, boeken die men gelezen heeft, de dagelijkse agenda, uit de hand gelopen party's, seksuele voorkeuren, relaties met andere vrienden, alles kom je tegen. Er zijn mensen die van dag tot dag melden waar en hoe lang ze ergens verblijven. De CIA kan zo weken achtereen de gangen van een enkel individu nagaan. Veel mensen kondigen zelfs van te voren al aan waar ze naar toegaan. Het probleem is dat de huidige generatie jongeren geen enkele feeling meer heeft met privacy. Een eenmaal aangemaakt profiel opzeggen is vrijwel onmogelijk. Zelfs als je het ingewikkelde opzegproces hebt doorlopen, blijft de informatie gewoon ergens opgeslagen. Dit geldt voor alle social media. Voormalig vicevoorzitter van de CIA Christopher Sartinsky zei enkele jaren geleden over het gratis verkrijgen van al deze informatie: 'een droom komt uit voor de CIA'. Volgens rapporten van het Amerikaanse Homeland Security haalt de CIA de meest relevante informatie van Facebook, sinds het in 2004 werd opgericht.

Het is niet zo dat de CIA Facebook kan dwingen om informatie te geven. Het zit veel simpeler in elkaar. Er zitten in de systemen van Facebook interfaces ingebouwd met de computersystemen van de CIA. De servers van Facebook staan grotendeels in de Verenigde Staten en die zijn toegankelijk voor de CIA. Facebook oprichter [Marc Zuckerberg](#) verklaarde ooit: “Facebook is het meest effectieve werktuig voor het controleren van de mensheid dat ooit is ontwikkeld ” Julien Assange van Wikileaks noemde Facebook “[de meest verbijsterende spionagemachine die ooit is uitgevonden](#). Het is de meest omvattende database met gegevens over mensen”. Inmiddels zijn er bijna een miljard mensen wereldwijd actief, alleen al op Facebook. Facebook als digitale Big Brother!

Uit het nieuws 13-07-2012

Door: Franklin ter Horst

Amnesty International doet het weer

Zoals wellicht bekend, is Amnesty International niet vies van ongehoorde aanvallen op Israël en schroomt daarbij niet zich te bedienen van valse en ongefundeerde beschuldigingen. Amnesty claimt: “Onafhankelijk van welke Overheid, politieke ideologie, economische interesse of religie te zijn, maar deze club wordt al lang niet meer beschouwd als een betrouwbare bron. De organisatie heeft een jaarlijks budget van 216 miljoen euro, en claimt een internationale organisatie te zijn met meer dan 3 miljoen supporters die zeggen te strijden voor de rechten van de mens. Men zou mogen verwachten dat deze organisatie dat ook daadwerkelijk in de praktijk brengt maar in hun rangen bevinden zich schaamteloze en vooroordelende onderzoekers die bij Amnesty ongestoord hun vuile werk kunnen doen. Deze organisatie houdt er een disproportioneel standpunt op na en opvallende partijdigheid wanneer het over Israël gaat. Het veroordeelt en demoniseert Israël, maakt vele valse claims in hun beschuldigingen, maar besteden bijvoorbeeld geen enkele aandacht aan het volledig ontbreken van mensenrechten onder het bewind van het Fatah/PLO bewind in Ram-allah.

Amnesty International, schaam je!

In een op 6 juni 2012 gepubliceerd document “[Starved of Justice: Palestinians detained without trial by Israel](#)” (Sterven voor gerechtigheid: Palestijnen gevangen zonder vorm van proces) vestigt Amnesty de aandacht op de hongerstaking van Palestijnse gevangenen in april van dit jaar, in Israëlische gevangenissen. Naar schatting 2000 gevangenen beschuldigden Israël ervan de rechten van de gevangenen te schenden en eisten betere omstandigheden, familie bezoeken en een eind aan administratieve gevangenschap voor alle gevangenen. Onder deze hongerstakers bevonden zich diverse boeven die zijn opgesloten vanwege hun betrokkenheid bij massale terreuraanslagen op onschuldige Israëlische burgers en daarvoor veroordeeld zijn. Het ging om een puur politieke campagne want deze gevangenen komen in werkelijkheid helemaal niets te kort. In het document wordt Israël door [Deborah Hyams en Saleh Hijazi](#) (onderzoekers van de afdeling van Amnesty Internationals “Israël en de Bezette Palestijnse Gebieden) ervan beschuldigd al tientallen jaren Palestijnen zonder enige vorm van proces vast te houden. Beide figuren achter dit rapport blijken bij nader onderzoek een politieke activistische achtergrond te hebben en schromen daarom niet leugenachtige verklaringen af te leggen.

Deborah Hyams is zo fel anti-Israël dat zij tijdens de 2e intifada dienst heeft gedaan als “menselijk schild” in Beit Jala, een dorp nabij Bethlehem. Dit dorp werd als basis gebruikt voor het beschieten van Gilo, een buitenwijk van Jeruzalem door de Fatah-Tanzim terreurbeweging. Dit gebeurde bij voorkeur vanuit de woningen van de christenen die daarbij dikwijls met geweld uit hun huizen werden verdreven. Het is

voorgekomen dat Gilo werd beschoten vanaf de christelijke begraafplaats in Beit Jala, vanaf het plein voor de Sint Nicolaaskerk en ook vanuit de kerk zelf. Dat gebeurde notabene, tijdens een gebedsdienst. Deborah Hyams verdedigde met haar actie het gespuis van de Tanziem dat zich naast de beschietingen van Gilo, schuldig maakte aan verkrachting, afpersing en executies van burgers in Beit Jala en Bethlehem. Zij noemde “bezetting geweld” en vond dat de consequentie hiervan moet resulteren in geweld”. In 2008, ondertekende Hyams een brief waarin zij Israël beschuldigde “een staat te zijn gebaseerd op terrorisme, massaslachtingen en het stelen van land van een ander volk.”

Hyams partner, Saleh Hijazi, een in Jeruzalem geboren Arabier en opgegroeid in Ramallah, heeft eveneens laten zien een groot gebrek aan objectiviteit te bezitten. In 2007 onderhield hij contacten met de Non Government Organisation (NGO) “Another Voice” – een felle anti-Israël groep met in hun vaandel “Tegenstand! Boycot! Wij zijn Intifada!” Amnesty heeft al jaren een zeer twijfelachtige reputatie als het om Israël gaat. Israël houdt al jarenlang vol dat Amnesty International de Joodse Staat geen eerlijke kans geeft wegens persoonlijke vooroordelen en gepolitiseerde standpunten.

Uit het nieuws 06-07-2012

Door: Franklin ter Horst

Arafat vergiftigd met Polonium?

De Arabische nieuwszender [Al-Jazeera](#) kwam op 3 juli 2012 met de verklaring van een gerenommeerd Zwitsers instituut dat vliegtuigkaper en aartsterrorist Yasser Arafat in 2004 mogelijk is overleden door vergiftiging met polonium. Al-Jazeera liet voorwerpen van Arafat onderzoeken, waaronder zijn tandenborstel en zijn in de vorm van Israël gevouwen sjaal, de keffiyeh. Volgens de directeur van het Radiofysisch Instituut van het academisch ziekenhuis van Lausanne is er een onverklaarde verhoogde hoeveelheid niet-natuurlijk [polonium-210](#) gemeten op deze voorwerpen aangetroffen. “Het polonium zou in het lichaam van Arafat hebben gezeten en via bloed, zweet, speeksel en urine op de voorwerpen terecht zijn gekomen”. Volgens Al-Jazeera was Arafat in goede gezondheid tot hij op 12 oktober 2004 plotseling ziek werd. Feit is echter dat hij al maanden last van ernstige diarree, gewichtsverlies en braakneigingen.

Zoals bekend is het liefje van de media en de wereldleiders op 11 november 2004 overleden in het ziekenhuis te Clamart in Frankrijk op 75 jarige leeftijd. De prominenten stonden aan zijn ziekbed en kwamen tranen te kort toen de veelgeprezen aartsterrorist kwam te overlijden. Wat de wereld te zien kreeg was een doodzieke handenkussende man die in een helikopter werd gehesen met een blauwe pyjama aan en een ijsmuts op, omringd door bodyguards, doktoren en anderen.

Ze stonden erbij te grijnzen als een stelletje idioten toen Arafat de hand greep van een dokter die niet door hem gekust wilde worden. De voormalige Franse president Jacques Chirac honoreerde de crimineel door hem met een regeringsvliegtuig uit Amman in Jordanië op te halen om hem in een Frans ziekenhuis te laten behandelen. Chirac noemde hem een man van moed en overtuiging maakte zelfs een diepe buiging voor hem!

Het lichaam van de terreurbaas wordt hier gedragen door leden van de Franse Republikeinse Garde op 11 november 2004 op het militaire vliegveld Villacoublay.

Onmiddellijk na zijn dood verklaarde een woordvoerder van het Fatah/PLO bewind dat Israël hem zou hebben vergiftigd. Prompt nam een deel van de internationale media deze totaal niet bewezen berichten over. Zijn [persoonlijke arts](#) kwam echter met een heel ander verhaal en zei dat alle symptomen erop wezen dat hij aan Aids is gestorven. De radiozender van [ABC](#)

meldde al op 26 oktober 2004 dat Arafat stervende was aan Aids. Ook de CIA zou daarvan volledig op de hoogte zijn geweest. Hij stond al jaren bekend om zijn seksuele voorkeur [voor mannen en zelfs jonge jongens](#), maar dat is zoveel mogelijk uit de publiciteit gehouden. Tijdens een interview begin juli 2007 op Al-Manar het tv-station van de Libanese terreurbeweging Hezbollah, bevestigde [Ahmad Jibril](#) leider van de in Damascus zetelende Palestijnse beweging voor de Bevrijding van Palestina, dat Arafat inderdaad aan Aids is gestorven. Jibril vertelde dat hij tot deze schokkende ontdekking was gekomen tijdens een gesprek met Abu Mazen (Mahmoed Abbas) en zijn staf in Damascus. Nu komen ze weer met het verhaal dat hij vergiftigd zou zijn met radioactieve element polonium en zal zijn lichaam worden opgegraven.

De voormalige Duitse Bondskanselier Gerard Schröder noemde de dood van Arafat destijds “een groot verlies voor het Palestijnse volk. Colin Powell, voormalig minister van BZ van de Verenigde Staten, noemde Arafat een “belangrijke persoon” in de wereldgeschiedenis en het Vaticaan roemde hem als “een leider die streed voor zijn volk”. De toenmalige Nederlandse minister Ben Bot noemde de bendeleider “*een historisch leider die zich eindeloos heeft ingezet voor zijn volk*”. Bot was ook bij de rouwplechtigheid in Caïro om Arafat de laatste eer te bewijzen. Hij bevond zich daar in gezelschap van een grote schare aanwezige fans waaronder dictators die de mensenrechten in hun landen op grove wijze met voeten treden. Uit meer dan 50 landen waren ze komen opdraven

Het Fatah-PLO bewind heeft op 11-11-2007, met veel vertoon een massief mausoleum voor hem opgericht in Ramallah. Het monument werd geopend door Arafats voormalige terreurvriendje en Holocaust ontkenner Abu Mazen. Het mausoleum meet elf bij elf meter en is zo gemaakt dat het gemakkelijk verplaatst kan worden. Het bewind in Ramallah is namelijk van plan het geheel naar de tempelberg in Jeruzalem te verplaatsen, wanneer dat deel van Israëls hoofdstad door de internationale gemeenschap aan hen wordt toegewezen.

Wat na de dood van Arafat in herinnering is gebleven zijn de vele foto's en tv-beelden van de terreurbaas samen met breedlachende, handenschuddende, kussende en knuffelende internationale gasten.

Uit het nieuws 28-06-2012

Door: Franklin ter Horst

Doodstraffen, corruptie en chaos in PA gebieden

Tenminste 16 Palestijnen zitten in gevangenschappen van het bewind in Ramallah omdat ze huizen of grond aan Joden hebben verkocht. Negen van hen hebben zelfs de [doodstraf gekregen](#). Palestijnse [bronnen](#) vertellen dat Abu Mazen (Mahmoud Abbas) en consorten recent een 2.7 miljoen kostende afdeling hebben opgezet om onderzoek te doen inzake de verkoop van land door Palestijnen aan Joden in de gebieden die onder controle van het bewind staan. Door de jaren heen zijn er diverse Palestijnen ter dood veroordeeld en of buitenrechterlijk vermoord vanwege verkoop van land aan Joden. De manier waarop de rechtsgang onder het bewind van Mazen plaatsvindt roept geen enkele afkeurende reactie op van de wereldleiders. In tegendeel: ze krijgen nog steeds, net als een baby de fles krijgt, jaarlijks honderden miljoenen euro's en dollars van Europese en Amerikaanse belastingbetalers om hun misdadige bewind overeind te houden. Washington en Brussel zijn blind voor de feiten. De enorme geldstromen tarten al vele jaren het gezond verstand.

Volgens [Fahmi Shabaneh](#) voormalig hoofd van de anti-corruptie afdeling, verdwijnen er maandelijks vele miljoenen dollars en euro's aan internationale steun, rechtstreeks in de zakken van Mazen en zijn handlangers. Van dit geld laten ze onder meer luxe huizen in het buitenland bouwen en spekken ze net als Arafat hun buitenlandse rekeningen. De Jerusalem Post journalist [Abu Khaled Toameh](#) publiceerde een artikel waarin o.a. staat dat het bewind duizenden **niet bestaande** werknemers betaald. De salarissen van deze niet bestaande werknemers komen uiteindelijk terecht op bankrekeningen van de PA/PLO clan.

Met de vrijheid van meningsuiting is het eveneens droevig gesteld. Er is in toenemende mate sprake van [onderdrukking van de persvrijheid](#). Telefoons van [politieke tegenstanders](#) worden aftapt en beheerders van internet sites worden [geblokkeerd](#) en beschuldigd van het verspreiden van "opruiming en leugens om zodoende de structuur van de Palestijnse samenleving te breken." In opdracht van het bewind zijn de laatste tijd tientallen Palestijnse journalisten, bloggers en studenten gearresteerd vanwege [kritische](#)

[opmerkingen](#) over Mazen en zijn corrupte klik, op socialenetwerksites zoals Facebook. Onder hen was [Jamal Abu Rihan](#), een Palestijnse blogger die op zijn Facebook-pagina schreef: "De mensen willen een einde aan de corruptie."

Journalisten protesteren tegen de PA/PLO repressie in de gebieden die onder controle van het bewind in Ramallah staan.

Het beleid van het bewind in Ramallah is er op gericht kritische media berichtgeving geheel uit te bannen. Apparatuur van Palestijnse journalisten wordt regelmatig in beslag genomen en journalisten willekeurig gedetineerd en soms gemarteld. In januari 2012, [arresteerden](#) 'veiligheidstroepen' Al-Ahram reporter Khaled Amayreh omdat hij kritiek had geuit op Mazen, en Hamas leider Ismail Haniyeh als de "legitieme Palestijnse premier" had aangeduid. Niemand weet precies hoeveel mensen er achter de tralies zitten vanwege kritiek op het bewind in Ramallah.

Inmiddels wordt Mazen geconfronteerd met rebellie tegen zijn bewind. Een deel van de door Amerika opgeleide ‘veiligheidsdiensten’ hebben zich namelijk aan zijn gezag onttrokken en [veroorzaken de nodige problemen](#) onder meer in Jenin en Sichem (Nablus) en het Ballata vluchtelingenkamp. In dit kamp werd recent gedemonstreerd en werden leuzen tegen Mazen en zijn veiligheidsdiensten gescandeerd. De door het westen als ‘gematigd’ omschreven Mazen gaf daarop zijn veiligheidspersoneel de opdracht het kamp binnen te gaan en de opstand tegen hem neer te slaan.

Diverse plaatsen dreigen in handen te vallen van rovende bendes die zich schuldig maken aan allerlei soorten van criminaliteit, waaronder afpersing, gewapende overvallen, kidnappings, physische terreur, fraude en handel in wapens en drugs. Een deel van deze figuren maakten in het verleden deel uit van de Aqsa Martelaren Brigades, de terreurtak van Fatah en waren met name tijdens de 2^e intifada verantwoordelijk voor beestachtige moordpartijen. De leiders zijn later door Arafat beloond met hoge posities binnen de veiligheidsdiensten en vervolgens door de [Amerikanen](#) getraind en van moderne wapens voorzien.

De pro-Mazen veiligheidsdiensten hebben inmiddels grote aantallen geweren, pistolen en munitie in beslag genomen. Vele tientallen leden van de Mazen ontrouw geworden veiligheidsdiensten, sommige met hoge posities, zijn opgepakt en naar de gevangenis in Jericho overgebracht. Volgens waarnemers is dit de grootste operatie door veiligheidsdiensten uitgevoerd sinds Mazen terreurmiljardair Jasser Arafat na diens dood in 2005 is opgevolgd. Het gaat in feite om onenigheid binnen de eigen rangen. Mazen beweert met deze acties [anarchie en wetteloosheid](#) aan te willen pakken! Men kan niet zeggen dat ze daar in Ramallah geen humor hebben.

Uit het nieuws 24-06-2012

Door: Franklin ter Horst

Egyptische moslimextremisten willen Jeruzalem als hoofdstad Arabische natie

Mohammad Morsi de kandidaat van de Moslim Broederschap is op zondag 24 juni 2012 officieel uitgeroepen tot winnaar van de verkiezingen in Egypte. Deze extremistische moslimfanaten hebben zich ten doel gesteld de stad Jeruzalem tot hoofdstad van de Verenigde Staten van de Arabische natie te maken. Diverse leiders van deze Broederschap roepen herhaaldelijk op om met miljoenen op te marcheren om Jeruzalem te bevrijden van wat men de “Zionistische bezetters” noemt. Ze willen het op [26 maart 1979 gesloten vredesverdrag](#) met Israël nietig verklaren en Egypte terug brengen tot een staat van oorlog met de Joodse staat om het vervolgens van de wereldkaart te verwijderen. Deze religieuze extremisten zien zich kans hun volgelingen tot nietsontziende barbaren te maken. Hun voorkeur gaat uit naar dood en verderf, hel en verdoemenis m.b.t. het Joodse volk. Daarnaast zijn ze niet geïnteresseerd in echte democratie en dragen niets bij aan de [menselijke vooruitgang](#). Wat Egypte tegemoet gaat lijkt op een horrorfilm.

Het 'vredelievende' logo van de Moslim Broederschap

En dan te bedenken dat deze figuren de openlijke steun en volledige sympathie genieten van de grote baas in Washington, [Barack Hoessein Obama](#). Zelfs de leiders van de FBI, CIA en hooggeplaatste militaire leiders kletsen politiek correct om de grote baas op dit punt niet te irriteren. Hij heeft heel bewust de kant van de islamfascisten gekozen en laat zich zelfs adviseren door leden van de [Moslimbroederschap](#) betreffende zijn [Midden-Oosten politiek](#). Hij stond volledig achter de omverwerping van het bewind van Hosni Moebarak. Maar sinds de val van Moebarak is de economische situatie voor de Egyptische bevolking ronduit desastreus, de christenen worden geconfronteerd met verkrachtingen en moordpartijen en de roep om Israël aan te vallen wordt met de dag luider.

Om de haat tegen Israël verder aan te wakkeren, wordt de Joodse staat ervan beschuldigd, aids in Egypte te verspreiden. Deze idiote beschuldiging was eerder ook al eens is actueel, maar is opnieuw uit de kast gehaald door de Egyptische geestelijke [Wagdi Ghoneim](#). Hij beschuldigde Israël op 11 maart 2012 van het verspreiden van drugs en aids in Egypte: “Onze vijanden willen onze jeugd bederven met onzin, zodat ze veranderen in stompzinnige dwazen. Zij hebben dat beschreven in een boek getiteld ‘De Protocollen van de geleerde Wijzen van Zion’. Wij noemen het ‘De Protocollen van de onwetende Wijzen van Zion’. De [Israëli's] mogen zonder visum naar Egypte reizen. Ze brengen drugs mee. Ze brengen heroïne mee. De meisjes die naar Sinai gaan – naar Sharm Al-Sheik en soortgelijke plaatsen – brengen Aids over aan onze jeugd. Deze meisjes dragen korte broeken, en ze kleden zich uit, en ze hebben ontucht met een Egyptische jongen, met een boodschap voor hem: “welkom bij de Aids-club”.

Door de hele geschiedenis heen, tot op de dag van vandaag, heeft Egypte zich resoluut verzet tegen het doel van God met het Joodse volk en heeft Egypte steeds weer geprobeerd hen te vernietigen. Op enig moment in de toekomst zal Egypte met een bijzonder heftig [Gods oordeel](#) te maken krijgen vanwege de haat tegen het kleine Sieraadland Israël. God waakt over Israël zoals Hij eeuwenlang over *Zijn kinderen* heeft gewaakt.

Uit het nieuws 20-06-2012

Door: Franklin ter Horst

Christenen opnieuw slachtoffer moslimgeweld in Nigeria

Op 17 juni 2012 zijn bij een reeks bomaanslagen op vijf kerken en daaropvolgende rellen in Nigeria 45 doden en 150 gewonden gevallen, waarvan het merendeel christenen. Volgens ooggetuigen waren de getroffen kerken vol met mensen tijdens de aanslagen. De verantwoordelijkheid voor deze aanslagen is zoals gebruikelijk weer op geëist door de islamitische terreurbeweging [Boko Haram](#) die dit jaar al tien aanslagen heeft gepleegd. Ze willen van heel Nigeria een moslimstaat maken met de sharia als wetgeving en willen dat deze wetten ook voor de christenen gaan gelden. Om hun plannen kracht bij te zetten hebben ze de oorlog verklaard aan alle christenen in het noorden van het land. Over het algemeen doen de christenen weinig terug maar gefrustreerd door het feit dat de Nigeriaanse regering hoegenaamd niets tegen Boko Haram onderneemt, [hebben christelijke jongeren](#) na de bomaanslagen op 17 juni, uit wraak een moskee in brand gestoken en bij een wegblokkade in de buurt van de stad van Kaduna, moslims uit hun auto's gesleurd en vermoord.

Er zijn de laatste jaren honderden kerken verwoest en *onder het luidkeels geschreeuw hoe groot die god van hen wel is*, zijn duizenden christenen vermoord. Soldaten die de orde moeten herstellen, doen daar dikwijls volop aan mee. Complete dorpen zijn uitgemoord. In de stad Kano werden Mohammed's volgelingen door moslimleiders in de moskee opgejut. Deze gingen vervolgens de straat op en vermoorden elke christen die ze tegenkwamen. Huizen van christenen en maar liefst dertig kerken gingen in vlammen op. Dertigduizend christenen kwamen zonder huis te zitten. Tenminste 1750 christenen werden op beestachtige wijze vermoord, onder wie tien voorgangers. Één van de slachtoffers vertelde het zeer schokkende verhaal dat drie predikanten waren onthoofd omdat ze hadden geweigerd zich tot de islam te bekeren.

Op 7 maart 2010 trok een bende moslims het christelijke dorp Dogo Nahawa binnen, vlak bij de stad Jos in Nigeria en slachten daar met kapmessen 500 mensen af, onder wie voornamelijk vrouwen en kinderen. Volgens ooggetuigen lagen de straten vol met lijken. De aanvallers schoten in de lucht en vielen met kapmessen de vluchtende christenen aan waarna ze hun huizen in brand staken. De stad Jos ligt op de grens tussen het christelijke zuiden van Nigeria en het noordelijk deel, waar de meerderheid van de bevolking moslim is.

Tijdens de kerstdagen van 2011 zaaide Boko Haram opnieuw dood en verderf. Bij een zware aanslag op een kerk in een buitenwijk van hoofdstad Abuja kwamen zeker 35 mensen om het leven. Een aantal huizen en auto's nabij de kerk liepen eveneens schade op.

Aanslag kerstdagen 2011

Ook kerken in Jos en Gadaka moesten het ontgelden. Boko Haram zou banden hebben met andere extremistische organisaties, zoals de Noord-Afrikaanse tak van Al-Qaeda. Op 21 januari 2012 vielen bij een serie aanslagen in

Kano 140 doden en tijdens de paasdagen dit jaar kwamen bij een zelfmoordaanslag in Kaduna [58 mensen om het leven](#). Klik [hier](#) voor een reportage over deze aanslag. De [World Council of Churches](#) (Wereldraad van Kerken) kijkt bij al deze beestachtige moordpartijen de andere kant op en dat geldt eveneens voor de wereldleiders. Nu de golf islamitische slachtpartijen van christenen steeds meer slachtoffers maakt blijft het Westen zwijgen. In de moslimwereld zijn er regimes, bewegingen en individuen die ervan overtuigd zijn dat hun religie de meest vreselijke wandaden rechtvaardigt en daar voordeel van heeft. Als moslims in het Westen ook maar één tiende zouden meemaken van wat christenen in de islamitische wereld moeten doorstaan, dan zouden er onmiddellijk VN-resoluties worden ingediend om er een einde aan te maken. In de Verenigde Staten mogen vertegenwoordigers van de overheid zelfs op bevel van [Barack Hoessein Obama](#) de woorden ‘islam’, ‘moslims’ en ‘terreur’ niet meer met elkaar in verband brengen.

Uit het nieuws 16-06-2012

Door: Franklin ter Horst

Catharine Ashton doet het weer!

[Catharine Ashton](#), u weet wel, de buitenlandcoördinator van de Europese Unie, is van mening dat de grootste problemen in het Midden-Oosten door Israël worden veroorzaakt. Het is volgens haar niet Iran dat met de regelmaat van de klok dreigt Israël van de wereldkaart te verwijderen. Ook de schendingen van de mensenrechten in dit land, waaronder het publiekelijk ophangen van veroordeelden, is niet iets waar Ashton haar energie in wil stoppen. Wat eveneens haar meest urgente aandacht niet heeft is de burgeroorlog in Syrië waar het dodental inmiddels tot boven de 10.000 is gestegen. Nee, mevrouw heeft maar één urgent probleem en dat is Israël's bouwactiviteiten in de Joodse dorpen in Samaria en Judea! Dit wordt door haar uitgelegd als “illegale expansie” en een belemmering van Europa's top prioriteit: *‘de vestiging van een Palestijnse staat in de aloude Bijbelse gebieden, met het oostelijk deel van Jeruzalem als hoofdstad van een Palestijnse staat.’*

Catharine Ashton, wiens enige intentie lijkt te zijn, Israël te demoniseren.

Mevrouw eist een hoofdrol op in het conflict tussen Israël en het PA/PLO bewind in Ramallah maar laat met haar ongebreidelde ziekelijke vijandigheid jegens Israël duidelijk zien aan wiens kant zij staat. De Joodse wortels worden door haar geloofchend en Israël's geschiedenis en landaanspraken genegeerd.

Nadat op maandag 19 maart 2012 de 23 jarige [moslimterrorist Mohammed Merah](#) een bloedbad aanrichtte op de Joodse Ozar Hatorahschool in de Zuid-Franse stad Toulouse, vergeleek Ashton deze beestachtige moordpartij met wat de Palestijnse kinderen in Gaza allemaal door Israël's toedoen te verduren krijgen. Onder de slachtoffers in Toulouse waren een 30-jarige docent en zijn twee zoons van drie en zes. Het vierde slachtoffer was een meisje van acht jaar

oud. De moordenaar greep de 8 jarige Miriam bij haar paardenstaart en schoot haar van dichtbij drie keer door haar hoofd. Een zeventienjarig meisje, de dochter van het schoolhoofd, raakte bij de moordpartij ernstig gewond maar overleed later in het ziekenhuis. Mohammed Merah werd uiteindelijk gedood, na een vuurgevecht met de politie tijdens een inval in zijn huis.

Ashtons reactie leidde tot [grote woede in Israël](#) maar mevrouw weigerde haar verklaring in te trekken. Alles wat deze vrouw doet ademt de sfeer uit van sympathie voor het PA/PLO bewind. Haatprediking, inclusief het ontkennen van Israël's bestaansrecht en het verheerlijken van terreur, mag allemaal van Brussel en word geaccepteerd als een zaak van Palestijns verzet. Volgens Brussel zouden haar woorden sterk uit hun verband zijn gerukt, maar [een video](#) bewijst dat Ashton de vergelijking wel degelijk maakte. Catherine Ashtons schandalige vergelijking tussen Toulouse en Gaza -en haar weigering deze verklaring in te trekken- laat zien waar Brussel voor staat.

De ongekozen leiders in Brussel hebben er een gewoonte van gemaakt de oren en ogen te sluiten voor de honderden voorbeelden waarin Israël door het PA/PLO bewind als de kwade genius wordt voorgespiegeld, terwijl ze zelf het geweld en de terreur omarmen. Vervolgens wordt Israël *'het grote obstakel voor de vrede genoemd'*. Ze doen er alles aan de daden en motieven van de moslimdespoten in Ramallah te verklaren en goed te praten. Sinds het land-voor-vrede-proces is dit de gangbare politieke koers van Brussel en het Westen. Terwijl door de eeuwen heen het Joodse volk de schuld kreeg van alle ellende in de wereld moet vandaag de staat Israël het ontgelden. [Juist van Europa](#) zou men mogen verwachten dat het maatregelen neemt tegen het demoniseren van Israël, gezien de bedroevende geschiedenis die het jegens het Joodse volk achter de rug heeft. Maar de leiders in Brussel doen volop mee aan het schofferen van de Joodse staat.

Met haar activiteiten werkt Ashton doelbewust mee aan het continueren van haat en geweld door de Palestijnse gemeenschap tegen Israël. Wat Ashton deed was geen ongeluk, [maar pure, kwaadaardige opzet](#). De [terreurbeweging Hamas](#) prees haar uitspraak. Zij kennen Ashton als sympathisant van hun beweging. Kort na haar aanstelling bezocht zij Gaza en verwoorde haar bezoek als volgt: 'Als je van Israël in Gaza terecht komt, dan kom je van de 21e eeuw in een misvormd landschap terecht. Herbouw is onmogelijk omdat Israël de grenzen blokkeert. Mensen hebben nauwelijks meer tot hun beschikking dan de ruïnes om hen heen.' Wat zij zag was echter volledig in scène gezet door Hamas, daarbij geholpen door de lokale VN-medewerkers, in wier belang het is om een zo erg mogelijk beeld over de situatie in Gaza naar buiten te brengen. Dat zorgt namelijk voor de constante toestroom van buitenlandse giften, én het houdt hun banen in stand. Ashton is het voorbeeld van Europese leiders die hun salaris verdienen met het vervloeken van de Joodse staat.

Uit het nieuws 12-06-2012

Van: Franklin ter Horst

Merendeel Arabieren vinden het fijn in Israël te wonen

[Een nieuw onderzoek bevestigt](#), dat de meeste Arabische inwoners van Israël zich niet als 'onderdrukt' en 'levend onder apartheid' beschouwen. In een jaarlijkse opiniepeiling die de Universiteit van Haifa publiceerde, bleek dat een duidelijke meerderheid (68,3%) van de Arabieren liever in Israël woont dan in enig ander land in de wereld. Eenenzeventig procent van de Arabische respondenten noemde Israël alleen een goede plek om te wonen, terwijl 60 procent Israël als 'vaderland' omschreef. Bijna een zelfde percentage heeft er geen probleem mee, dat de openbare instellingen en het karakter van het land worden bepaald door het Jodendom. Het PA/PLO terreurbewind, de Verenigde Naties, diverse wereldleiders en allerlei linkse anti-Israël lobbyisten proberen allemaal het leven voor de Arabieren in Israël af te schilderen als onderdrukkend. Maar telkens blijkt dat de feiten hun theorie niet steunen.

Sinds de zogenaamde Arabische lente wordt het Israëlische ministerie van Buitenlandse Zaken overspoeld met Arabieren [die asiel aanvragen of visa voor een bezoek](#). Sommigen vragen zelfs dienst te mogen doen in het Israëlische leger. Onder de steeds maar toenemende haat in de Arabische wereld tegen Israël, blijken duizenden Arabieren uit landen als Egypte, Syrië, Jordanië en Irak te willen vertrekken en zich in de Joodse staat te willen vestigen. Zij beginnen te beseffen [dat Israëliësch geen bloeddorstige monsters zijn](#) zoals hen dat van kinds af aan is geleerd. Ook zijn ze tot de ontdekking gekomen dat de bewoners van Israël het veel beter hebben dan in de totalitaire Arabische samenlevingen. Velen beginnen zich ook te realiseren dat het onder de nieuwe machthebbers mogelijk nog slechter zal worden dan het al was en de vrijheden tot een minimum beperkt zullen worden. Het Israëlische ministerie van Buitenlandse Zaken zei tegen de krant *Yediot Achronot* dat het zelfs verzoeken ontvangt van 'leden van Arabische parlementen, leden van politieke bewegingen en andere belangrijke politieke figuren.' "Jullie zijn het enige land (in de regio) dat de persoonlijke vrijheid respecteert", schreef Dawoud, een computertechnicus uit Irak die politiek asiel aanvroeg in Israël. "De mensen van Israël zijn de sterkste en beschaafdsten in de regio", schreef een andere jongeman uit Iran, die naar de Joodse staat wil verhuizen met zijn hele gezin.

Deze ontwikkeling doet denken aan de Arabische immigratie naar het Heilige Land tussen 1893 en 1948. Door de massale Joodse immigratie kwam er een economische ontwikkeling op gang waardoor arme Arabieren uit de omliggende landen het door de Volkerenbond aan Israël toegezegd land binnentrokken op zoek naar een beetje welvaart. Dankzij de nieuwe mogelijkheden nam het levenspeil van de Arabieren enorm

toe, steeg hun welvaart met gevolg dat Arabische immigranten uit omliggende landen bleven toestromen. Uit Britse gegevens blijkt dat in die jaren de Arabische bevolking in het gebied met 120 procent toenam, veel meer dan de natuurlijke bevolkingsgroei. In Jaffa hebben zich in die tijd Arabieren uit niet minder dan 15 Arabische landen gevestigd. Een in [1931 gehouden volkstelling](#) maakt duidelijk waar de in 1931 aanwezige moslims vandaan kwamen. Nog steeds dragen heel wat Arabieren die nu tussen de Jordaan en de

Middellandse Zee wonen de achternamen die hun Arabische landen van herkomst verraden.

Dat lang niet alle Arabieren Israël haten is niet of nauwelijks in het nieuws terug te vinden. Er komen steeds meer reacties van Arabieren die zeggen niet onder het PA/PLO-bewind in Ramallah te willen leven. Een belangrijk, maar vaak genegeerd aspect in het conflict tussen Israël en dit bewind is dat veel gewone Arabieren die leven in de gebieden die onder controle van dit bewind staan, [helemaal geen onafhankelijke Palestijnse staat willen](#) en zeggen dat een dergelijke staat rampzalig zou zijn, en dat ze liever onder Israëliësch bestuur blijven. De duizenden Arabieren koesteren sympathie voor de Joodse staat en vinden werk in de Joodse dorpen in Samaria en Judea en ook op andere plaatsen in Israël. Daar verdienen ze hun geld voor het dagelijks levensonderhoud. Zij zeggen dat de Joodse dorpen eerder een zegen dan een vloek voor hen zijn en vinden dat Samaria en Judea in geen geval in handen van het PA/PLO-bewind mogen vallen.